

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/643/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

213/2014. számú (IX. 18.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹, 2013. szeptember 9-én előterjesztett **panaszát** a 2014. szeptember 18-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2013. szeptember 9-én a Testület Panaszirodáján terjesztette elő panaszát, a vele szemben 2013. augusztus 30-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában számos cselekményt sérelmezett, így ezeket a Testület az alábbi alpontokban kifejtve ismertet.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

a) A panaszos tájékoztatta a Testületet, hogy 2013. augusztus 30-án, dél és egy óra körül hívta ki a rendőröket, mert valaki feltörte az ingatlanját. A panaszos felismerte a ruhákból, hogy a lánya és az élettársa lehetett, aki feltörte az ingatlant. A panaszos kérte, hogy vegyenek fel jegyzőkönyvet, mert az egy OTP-s lakás, de nem vettek fel semmilyen iratot, mert a panaszos lánya be van jelentkezve az ingatlanba, az élettársa pedig valószínűleg az ő jogán lehet ott. A lány ellopta a panaszos pénzét, kb. 300. 000 forintot és számos aranytárgyat, amely hagyatékából maradt rá.

A panaszos kicserélte a zárat és még aznap megkérte a volt férjét, hogy kísérje a lakáshoz, nehogy megtámadja a lánya.

b) 2013. augusztus 30-án a K. I. úti piacnál megtámadta a lánya és az élettársa. A panaszos úgy tudja, ott van térfigyelő kamera. A panaszosról letépték az ékszereket, az élettárs eltörte a kezét, a lánya pedig a haját tépte. A volt férje megpróbált segíteni rajta, de nem bírta a támadókkal. A rendőröket a panaszos értesítette. A helyszínre kiérkező rendőrök a panaszost igazoltatták, a lányát is megtalálták, mindketten mondták a magukét. A rendőr (egy magas szőke nő) többször káromkodott a panaszos gyereke előtt, többször mondta, hogy „B*szd meg!”. A panaszosnak azt mondta a rendőr, hogy menjen el a mentővel, és majd menjen be a rendőrségre feljelentést tenni. A panaszos be is ment rögtön és feljelentést tett vasárnap reggel.

c) 2013. augusztus 31-én újabb incidens történt. A panaszos távoltartást akart kérni a Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) kerületi Rendőrkapitányságon az előző napi incidensek miatt. A rendőrök 9 órától 15 óráig ültették a folyosón, majd elment a panaszos, mert mondták neki, hogy az élettárs ellen nem tudnak távoltartást adni.

d) A panaszos még aznap (2013. augusztus 31-én), azután, hogy a rendőrség épületét elhagyta elment a szomszédokhoz, hogy írják alá a kijelentő papírokat, azért, hogy ezzel is tanúsítsák, hogy a lánya ténylegesen már nem lakik ott. A lánya ezt meglátta és egy késsel a kezében rohant ki az ingatlanból. A panaszosnak a lány kicsavarta a kezét, ott tépte, ahol tudta. Eközben a panaszos próbált telefonálni, de folyamatosan hátrált is addig, amíg egy falhoz ért, ahol a lánya a panaszos fejét a villanyórába verte. A szomszéd (Gy-né) kihívta a rendőröket. A panaszos befulladt az események hatására, reklamált a rendőröknek, hogy miért nem intézkednek a lányával szemben és mit keres az élettárs az ingatlanban.

e) Hétfőn (szeptember 2-án) a panaszos hívta a rendőröket azért, hogy érdeklődjön az ügye felől. A rendőrök azt sugallták neki, hogy a panaszos keze véletlenül tört el, amelyet a panaszos nem ért, hiszen hogyan lehet valakinek véletlenül eltörni a kezét úgy, hogy előtte azt elszorítják. Az ideiglenes távoltartás kapcsán a panaszos elmondta, hogy 2013. augusztus 31-én azt mondták a rendőrök, hogy ki kell adnia a lánya dolgait 23 óra után. Ő ott várta a volt férjével (L. H.) őket, de nem jöttek el, egészen éjjel 1 óráig váraakoztak, de nem jöttek el. A bíróság idézte 2013. szeptember 3-án és 15 napra rendelte el a lánya ellen a távoltartást. A végzésben az volt, hogy aznap ki kell adnia a lánya dolgait 14 és 15 óra között. A panaszos várta a lányát az élettársával (B. S.). Egészen egy órán át váraakoztak. A távoltartás ügyében a rendőrség (V. M. r. hadnagy) 2013. szeptember 5-én hívta fel a panaszost, 9 óra körül, hogy a panaszos menjen az ingatlanhoz, mert a lánya ott várja. A rendőr nem mutatkozott be, nem azonosította magát. A panaszos mondta neki, hogy nem megy, mert fél a lányától, de végül mégis elindult az élettársával (B. S.) az ingatlanhoz, de meggondolta magát, mert a lánya megfenyegette a tárgyaláson, hogy egy barátjával megvereti. A panaszos élettársa hívta a

rendőrséget, de nem vette fel V. M. r. hadnagy a telefont, ezért bementek a rendőrségre, mert nem voltak abban biztosak, hogy egyáltalán a rendőrségről hívták-e fel korábban. A panaszos vélhetően egy fegyveres örrrel beszélt, mert azt mondták neki, hogy menjen vissza és ki kell adnia a lánya dolgait. A panaszos eljött a kapitányságról. Az ör mondta, hogy a V. M. r. hadnagy az ügyeletes tiszt és korábban ő telefonált. A panaszos ezután elment a Gyermekjóléti Szolgálatához, hogy jelentse, hogy a lánya veszélyezteti a gyerekeit. A rendőr 11 óra körül újrahívta a panaszost, hogy nem ment el a lányához, mert ő tanúkkal tudja igazolni, hogy a panaszos nem ment oda. A panaszos mondta, hogy ő nem fog odamenni egyedül, mert fél. A rendőr erre lecsapta a telefont. A panaszos szerint ez is V. M. r. hadnagy volt, de nem mutatkozott be, de a hangja alapján úgy gondolja, hogy a V. M. r. hadnagy telefonált.

Összességében a panaszos sérelmezi, hogy nem intézkedtek a rendőrök, így őket mulasztás terheli, valamint azt, hogy a rendőrök nem foglalkoztak vele, a saját magánéletüket tárgyalták meg, ahelyett, hogy a panaszos ügyét intézték volna. A panaszos kérte a rendőröktől, hogy beszélhessen a parancsnokkal, de csak azt mondták neki, hogy most nem ér rá, ezért időpontot kért, és azt mondták, hogy október 3-án mehet be meghallgatásra, így emiatt jött el végül is a Testülethez.

A panaszos szerint a lánya egy korábbi ajándékozási szerződés miatt támadja meg rendszeresen, hogy a haszonélvezeti joga minél hamarabb lekerüljön a panaszos halálozása folytán az ingatlanról és hozzájusson a vagyonhoz, így most ajándék visszakövetelése jogcímén perli a lányát.

2) A panaszos csatolta a 2013. augusztus 30-ai kórházi vizsgálatának a láttelejét.

Az anamnézis szerint 2013. augusztus 30-án este ismert személy bántalmazta, és a jobb kezének ötödik ujját megcsavarta. A státusz szerint az ujj ferde, a kézfej nyomás érzékeny, a röntgenfelvétel tanúsága szerint elmozdulással járó törés látható. A sérülést ellátták, gipszsinbe helyezték.

3) A panaszos a Testület rendelkezésére bocsátotta a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő eljárásban a panaszos 2013. augusztus 31-én, 10 óra 54 perckor felvett tanúkihallgatását tartalmazó jegyzőkönyvet.

A panaszos elmondta, hogy a feljelentettel/ gyanúsítottal rokoni kapcsolatban van, hiszen az a lánya. A panaszos minden figyelmeztetést megértett, amely tudomásul vételét az egyes szakaszok utáni aláírásával igazolta.

A panaszos kijelentette, hogy a figyelmeztetést megértette, tanúvallomásának akadálya nincs, nem kíván mentességi jogával élni.

A panaszosnak 2000. április 20-a óta van egy lakása, amelynek ő az egyedüli tulajdonosa. Ebben a lakásban él a középsúlyos fogyatékos kislányával. Kb. 3 hete ebből a lakásból elköltöztek. A lakás a panaszos szüleinek a tulajdonát képezte, de mivel ők már meghaltak, így öröklés jogcímén hozzájutott a lakás tulajdonjogához. A lakást haszonélvezeti joggal terheltén ajándékozta a lányának.

A lányával kb. 1 hónapja összeveszett, azóta nagyon rossz kapcsolatban vannak egymással, nem is beszélnek. Ez azért volt, mert a kisebbik lányát bántalmazta az új lakásukban a lány, amelyben rendőri intézkedés is történt. Amikor a panaszos a kisebbik lányával elköltözött a másik lakásba, akkor az öröklött lakást üresen hagyták, mert ki akarták adni albérletbe. A panaszos elmondta, hogy a nagyobbik lányának semmilyen személyes dolga nem volt a lakásban, de a felső zárhoz neki volt kulcsa, az alsóhoz nem, így ebbe a lakásba ő be tudott jutni. A feljelentett lány egy évig az apjával élt, majd kb. 1 hónappal ezelőtt elköltözött onnan az élettársához.

A panaszos meg kívánja jegyezni, hogy a nagyobbik lányának (K-nak) az előző kapcsolatából született gyermeke. Mint utólag kiderült azért kérte el a lány a lakás kulcsait, hogy ide felutazzon és az élettársa láthassa a gyermekét, hiszen ők időközben újra együtt voltak, amelyről a panaszos nem tudott, az csak később vált számára nyilvánvalóvá. A panaszos, amikor észlelte a történeteket nyomban ki is értesítette a rendőrséget, amikor kiértek a helyszínre, elmondta mit tapasztalt. A panaszos meg kívánja jegyezni, hogy a panaszos lánya be van jelentve a lakásba, de régóta nem lakott már ott és semmilyen személyes tárgya, holmija nem volt a lakásban. Azt korábban elfelejtette elmondani a panaszos, hogy amikor a lánya visszajött vidékről a városba, akkor ő már azt akarta, hogy végleg beköltözik a másik lakásba, mert azt a panaszos neki ajándékozta. Időközben a panaszos testvére kérte az ajándékozás „eltörlését” és emellett vagyonmegosztást is, amelyről levelet is kaptak, amit a panaszos lánya vett át a másik lakásban, ahol a betörés történt. Emiatt is összeveszett a lányával. A panaszos elutazott vidékre, amikor a panaszos lánya, annak gyermeke és élettársa bementek a panaszos lakásába, amelyről a szomszédok értesítették először a panaszos testvérét, majd a testvér értesítette a panaszoszt. A panaszos visszautazott a városba, majd bement az új lakásába, ahol ott találta a lányát (K-t), az unokáját és az élettársat (F. L-t). F. L. rendszeresen fogyasztott kábítószer, hogy mit pontosan azt a panaszos nem tudja, de abban, hogy kábítószer fogyasztott biztos. F. L. rendszeresen lop is, általában kisebb boltokból, azt a panaszos konkrétan tudja, hogy a lakása közelében lévő kisboltból alkoholt és csokoládét rendszeresen lopnak, amelyet el is mondtak a panaszosnak. Emiatt a panaszos összeveszett a lányával, a hangulat feszült volt köztük, majd másnap bántalmazta a panaszos lánya a panaszos kisebbik lányát, amelyből rendőri intézkedés is lett. Ekkor a panaszos nagyobbik lánya és élettársa azelőtt távoztak a lakásból, hogy a rendőrök oda értek volna, azóta nem találkozott velük és nem is beszélt velük. Ez kb. 3 hete történt.

A panaszos a korábbi lakásába pár naponta mindig elment abból a célból, hogy átvegye a postát, valamint meggyőződjön arról, hogy minden rendben van-e. Azonban 2013. augusztus 30-án, 12 óra körül a lakás ajtaja elé érve azt tapasztalta, hogy az ajtó előtt a földön, de a lakáshoz tartozó kis kerítésen belül ott van a lánya élettársának (F. L-nak) a cipője, valamint a panaszos unokájának egy blúza. Ezután kinyitotta a lakás ajtaja elé felszerelt vasrács felsőzárját, azonban az alsó zárbetét már nem volt bent a helyén, látszott, hogy azt kifeszítették a helyéről. A lakás ajtaján egy zár volt, az is fel volt feszítve úgy, hogy az ajtó kilincse, ami kör alakú és az elfordítással nyitja az ajtót ki volt a helyéről húzva, valamint a zár nyelve ki volt feszítve, el volt ferdítve. Az ajtón továbbá volt egy lakatpánt és azon egy lakat. A pánt rész oda volt szegelve az ajtóhoz és a tokhoz, ezzel volt bezárva a lakás, de a panaszosnak ehhez nem volt kulcsa. A panaszos tudta, hogy ezt a lánya és az élettársa művelte, mivel ott volt a cipő és a gyermekruha a ház előtt. A lakáshoz tartozó villanyóra szekrény, ami fából van és zárható, annak a zárját is szintén felfeszítették és felkapcsolták a villanyórát, pedig azt a panaszos lekapcsolta és a szolgáltató le is nullázta, hiszen a panaszos nem lakott ott és ki akarta a lakást adni albérletbe. A panaszos elmondta, hogy a szolgáltató külön le is pecsételte a villanyórát.

Amikor a rendőrök elmentek a helyszínről, akkor beszélt a panaszos a szomszédjával, aki látta az eseményeket. A szomszéd elmondta, hogy a lakás ajtaját F. L. és egy alacsony, fehér férfi törte fel.

A panaszos az események hatására elment, vett két zárat, majd visszament a lakáshoz. Berúgta a lakás ajtaját, a lakatpánt leszakadt, bement a lakásba. A szobában volt egy piros színű ülőgarnitúra és egy fehér színű szekrény, ami tele volt a lánya és az élettársa ruháival. Ezután odament a szobában lévő gázkonvektorhoz, mert még korábban a pénzét és az arany ékszerét oda rejtette, összesen 300. 000 forint készpénzt, egy 14 karátos 26 gramm súlyú arany nyakláncot és egy 14 karátos 27 gramm súlyú arany nyakláncot, amely szintén eltűnt. Az egyik nyaklánc egy rózsalánc volt, a másik egy lapos, 3 centiméter széles kígyólánc. A pénzről a panaszosnak papírja is van, mert azt hagyatéki eljárás során örökölte. Az arany ékszerekről pedig felvétele van, amely CD-n megtekinthető.

A panaszos a lakás szobájában lévő lámpából kivette az izzót, majd lekapcsolta a villanyórát, az ajtóba az általa beszerelt zárat bezárta, majd onnan távozott. Ezután hazament a kisebbik lányával a lakásába, és az esti órákban felhívta a volt férjét (L. H-t), majd elmesélte neki, hogy mi történt és megkérte őt, hogy kísérje el őt megnézni a lakást legközelebb, hogy a lánya és az élettársa bementek-e vajon oda még egyszer.

L. H-vel egy központi, frekvenciált helyen találkoztak, majd a kisebbik lányával, összesen hárman elmentek a lakáshoz. Megnézték a lakás zárait, minden abban az állapotban volt, ahogyan a panaszos azt délután hagyta. Elindultak a lakástól, és a piac felé haladtak, amikor velük szemben, babakocsival jött F. L. és mellette a panaszos nagyobbik lánya. Ők is észrevették a panaszost, majd a nagyobbik lány elindult határozottan a panaszos felé, gyors léptekkel, közben pedig végig kiabált. Azt kiabálta, hogy „Gyere nekem. Én vitatkoztam az ő párja és gyereke előtt!”. A panaszos elmondta, hogy ezt a kijelentést nem értette, így megkérdezte, hogy hogyan gondolta azt a lánya, hogy feltöri a panaszos lakását. Ekkor már dulakodtak egymással, amely alatt a panaszos azt érti, hogy amikor egymás elé értek, akkor a lány egyből megfogta a panaszos haját mindkét kezével, majd elkezdte húzni a föld felé és közben kétszer hasba rúgta őt. A panaszos haját mindkét kezével húzta és tépte. A panaszos volt férje közben hátrafelé húzta a panaszost, megpróbálta megakadályozni azt, hogy a lánya tovább tépje a haját és, hogy megrúgja. Eközben F. L. a lánya háta mögül előre nyúlt a panaszos felé és elkapta mindkét kezét, majd kicsavarta. A panaszos csak annyit hallott, hogy a jobb kezének kisujja roppan egy nagyot. Ez nagyon fáj neki, nekiállt sikítani is, majd ekkor elengedték. Miután elengedték akkor vette észre, hogy a nyakában lévő arany nyaklánc, a fülében lévő arany karika fülbevaló nincs meg, és a földön sem volt, pedig keresték. Eközben a panaszos lánya és élettársa a kisgyerekekkel elmentek, a panaszos pedig hívta a rendőrséget, akik egyből ott is voltak.

A panaszos elmondta, hogy a lánya nyakán keletkezett sérülés, ami csak karmolás volt azt valószínűleg ő okozta neki, amikor védekezni próbált. A mentősök mindkettőjüket megvizsgálták, majd a panaszost kórházba szállították, ahol megröntgenezték, majd azt mondták neki, hogy a jobb kezének kisujja eltört, amelyet be is gipszeltek.

4) A panaszost 2013. augusztus 31-én – másik büntetőügyben – 18 óra 2 perctől 18 óra 40 percig a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban, mint tanút hallgatták meg.

A panaszos minden figyelmeztetést és tájékoztatást megértett, amelynek tudomásul vételét aláírásával erősítette meg a jegyzőkönyvben. Kijelentette, hogy a feljelentettel vagy sértettel rokoni kapcsolatban nem áll, az ügyben más okból nem érdekelt, vagy elfogult.

A panaszos megértette az eljáró nyomozónak a magánindítványra történő figyelmeztetését, a felvilágosítást tudomásul vette és megértette, így ennek tudatában kijelenti, hogy kéri a lánya felelősségre vonását és megbüntetését.

A panaszos vallomásában elmondta, hogy tegnap este (2013. augusztus 30-án) már kint voltak a rendőrök, ez ügyben 2013. augusztus 31-én meg is hallgatták, mint tanút és mikor végzett elindult az örökölt lakásához, ahol az incidens történt. Amikor beért a lakásba, elindult hátra aláírni a szomszédokkal az önkormányzathoz beadandó lányának a kijelentéséről szóló nyomtatványt, amikor észlelte, hogy fel van törve a villanyóra doboza és a rácsot teljesen letépték az ajtóról. Az ajtó előtt a rács lent lógott, nem volt benne zárbetét, hiszen azt is kiszedték belőle, pedig azt tegnap csináltatta meg. A panaszos elmondta, hogy a lánya be van jelentve a gyerekével együtt, de őket hétfőtől ki fogja jelenti a lakásból (amely már meg is történt, hiszen ezt a Testületnek szóban el is mondta). Ez megítélése szerint kényszer kijelentés lesz. A panaszos elindult hátrafelé a szomszédhoz, amikor a lánya kiszaladt utána, megröptette két kezével a panaszos haját, hátulról elkapta és közben azt mondta, hogy „ne próbáld meg hívni a rendőröket”, amikor a panaszos felsikoltott. A panaszos elővette a telefonját, hogy kihívja a rendőrséget, de eközben a lánya az egyik kezével tépte a panaszos haját, a másikkal a telefont akarta kicsavarni a kezéből, hogy ne tudja kihívni a rendőröket, de nem sikerült felhívni a rendőröket, mert a lánya kiverte a kezéből a telefont, ami szétesett. A telefon nem sérült meg, hanem csak kiesett az akkumulátora.

Ezután a lakásból kijött F. L. egy szőke hajú hölgy kíséretében, akit a panaszos látásból ismer, annyit tud csak, hogy N-nek hívják, de ebben sem teljesen biztos. F. L. kiabálta a panaszos lányának, hogy adjál neki. Ezután a panaszos lánya szemben állt a panaszossal és közben folyamatosan hátrafelé tolta a panaszost. A panaszos felvette a mobiltelefonját és az akkumulátort a földről, majd hátrább szaladt, mint ahol a lánya volt. Gyorsan összerakta a telefonját és betelefonált a rendőrségre. Eközben a lánya ide-oda szaladgált, visszament F. L.-hoz, aki ekkor kb. 10 méterre állt a panaszostól. Ezután visszaszaladt a lány a panaszoshoz, megint mondta, hogy próbálja csak felhívni a rendőrséget és végig tépte eközben a panaszos haját és mondta, hogy szemét k*rra és folyamatosan a panaszos arcába boksolt, amely azt jelenti, hogy az egyik kezével és jobb tenyerével egyszer arcon ütötte a panaszost. Utána belelökte a panaszost a szomszédja villanyórájába, ami üveges és abban három alkalommal belevágta a panaszos fejét. Az üveg betört, a panaszos feje a fejtetőn elkezdett kicsit vérezni. A panaszost orvos nem látta, de ezt utóbb pótolni fogja. Ekkor jöttek ki a szomszédok (P. J. és S. L.) a csörömpölésre. A rendőrséget az egyik szomszéd (Gy.) hívta ki, mert ő végig látta, hogy mi történt a panaszossal. Ő pontosan akkor telefonált be a rendőrségre, amikor a panaszos fejét a lánya a villanyóra üvegébe vágta. Azelőtt a panaszos telefonált egy alkalommal, amikor a szétesett telefonját újra összeszerelte. A panaszos sikított, hogy segítség, de addig senki sem segített, míg a villanyórába a panaszos fejét a lánya bele nem vágta.

A panaszos elmondta, hogy arról nem tud, hogy a volt férje élt-e volna feljelentéssel F. L.-val szemben. A volt férjével a panaszos nem tartja a kapcsolatot. Amikor kint voltak a rendőrök intézkedni, akkor a rendőrök kérték a panaszos lányának a telefonszámát, amelyet a panaszos nem tudott megadni, viszont még meg volt a férje telefonszáma a telefonkönyvében, így

felhívta őt és ő mondta meg a lánya telefonszámát. Azóta tartja a panaszos a kapcsolatot a volt férjével, az eset miatt.

Amikor a panaszosnak neki esett a lánya próbált védekezni, de az egyik keze részben be van gipszelve, azzal próbálta védeni magát, a másik kezében pedig a telefon volt, azt szorongatta, hogy tudjon telefonálni. A panaszos egy alkalommal sem ütötte meg a lányát. F. L. és N. csak ott álltak és végig bíztatták a panaszos lányát, hogy üsse őt, de ők nem bántották a panaszoszt.

Így erre tekintettel kérte a panaszos lányának a távoltartásának az elrendelését.

5) A panaszos becsatolt a kormányhivatal lakcímrendezési kérelem formanyomtatványt kitöltve, aláírva és két tanú által ellenjegyezve. Az okirat 2013. szeptember 2-án kelt, amelyben a panaszos kérelmezi, hogy a saját tulajdonában lévő ingatlanból lányát és unokáját jelentsék ki, hiszen a továbbiakban nem járul hozzá ahhoz, hogy az ingatlanába be legyen jelentve.

6) A panaszos csatolta a 2013. szeptember 3-án, 10 órakor megtartott nyilvánosan tartott meghallgatásról készült jegyzőkönyvet és azt a végzést, amely szerint a panaszos lánya köteles 15 napon keresztül távol tartani magát a panaszosztól. A végzés szerint 2013. szeptember 3-án 14 óra és 15 óra között köteles a panaszos idősebbik lányának kiadni az ingatlanban található kérelmezetti ingóságokat. A panaszos kéri, hogy az ingóságok kiadására rendőrségi közreműködéssel kerüljön sor az esetleges vita elkerülése érdekében. A panaszos nagyobbik lánya erre úgy nyilatkozott, hogy a felajánlott időpontot elfogadja, a megadott időben az ingóságokat az ingatlanból elviszi, amelyeket az alábbiak szerint jelölt meg: egy csikos táska, egy Nike rózsaszín táska, a szekrényben tárolt ruhanemű (az ő és gyermekének ruházata), valamint F. M. egészségügyi kiskönyve.

A Testület eljárása szempontjából érdemes pár, a panaszos által jegyzőkönyvbe mondott gondolatot ismertetni. A panaszos elmondta, hogy 2013. augusztus 31-én a rendőrségen volt tanúmeghallgatás miatt. Akkor nyilatkozatot tett és kérte, hogy a lányával és F. L.-val szemben indítsanak eljárást, mert F. L. eltörte a kezét. Ezután a fentebb meghatározott incidens helyszínén lévő lakáshoz ment, hogy ott aláírassa a szomszédokkal a lánya és unokája kijelentkezése iránti kérelmet. A panaszoszt ekkor támadta meg a lánya úgy, hogy még a ház végében található villanyórának is nekiverte a fejét, háromszor. A villanyóra két részből áll, az alsó rész teljesen összetört, a felső rész berepedezett. A panaszoszt a lánya teljes erővel nekilökte a hosszú ablaknak, amelynek háttal nekiesett. Az egész esemény S. L. lakásánál történt, az élettársa P. J. a nagy csörömpölésre ki is jött a lakásból. Addig a szomszédok nem akartak beavatkozni az esetben amíg a villanyóra be nem tört. Az esetet látta még Gy. G. E., aki szintén nyilatkozott a kiérkező rendőröknek. F. L. a panaszos lakásánál állt és bíztatta a panaszos lányát, hogy „menj neki, öld meg!”, eközben odaérkezett még egy 16 éves lány, aki sütit hozott, majd bement a lakásba. A panaszos elmondta, hogy a rendőröket a szomszéd is hívta, majd ezután ő is telefonált. A helyszínre kiérkező rendőrök felvették a jegyzőkönyvet, majd röviden meghallgatták a helyszínen tartózkodókat. A panaszos elmondta, hogy szerencsére komolyabb sérülése nem keletkezett, kicsit vérzett a feje, de láttelepet nem vetetett. A haja felfogta az ütést, azonban sokkot kapott. Hányt, lelkileg és idegileg is nagyon megviselte az eset. A panaszos elmondta, hogy a rendőrök elvitték a lányát, majd ő is megtette a szükséges feljelentést az ügyvel kapcsolatban a rendőrségen.

A panaszos bírói kérdésre elmondta, hogy Gy. G. E. végig látta az esetet, mert a lakásánál van egy kis fakk, amiből végig nézte az esetet, de ennek ellenére csak akkor ment már ki, amikor a panaszos fejét a lánya a villanyórába verte. Gy. G. E. közben hívta a rendőröket, akik nem vették fel a telefont, amelyet szóvá is tettek.

A meghallgatáson a panaszos lánya elmondta, hogy szerint Gy. G. E. nem láthatott semmit, mert olyan helyen van a lakása, hogy abból a szögből nem láthat semmit. Elmondta, hogy F. L. is hívta a rendőröket, de nem vették fel a telefont.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A BRFK kerületi rendőrkapitányság vezetője 2013. december 3-ai átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

Az intézkedő rendőrök 2013. augusztus 30-án a panaszos bejelentése alapján jelentek meg a szóban forgó ingatlannál, mivel onnan lakásbetörésről érkezett bejelentés. A helyszínen a rendőrök megállapították, hogy nem betörés, hanem magánlaksértés történt. Figyelemmel arra, hogy a magánlaksértés vétsége magánindítvány előterjesztése mellett üldözendő és helyszínelhető bűncselekmény, így erről tájékoztatták a panaszost. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítást nyert, hogy a panaszos a helyszínen még úgy nyilatkozott, hogy még gondolkodik, hogy magánindítványát előterjeszti-e. Így eszerint a helyszínelés nem történt meg, így a szemléről jegyzőkönyvet sem állítottak ki.

A panaszos a BRFK központi ügyeletére tette meg telefonon bejelentését. Az intézkedő rendőrök a helyszínen a szükséges felvilágosítást a magánindítvány előterjesztésével és a helyszíni szemle lefolytatásának körülményeiről megadták a panaszos részére.

A panaszos által megjelölt időpontban, 2013. augusztus 30-án 20 óra 10 perckor a panaszos lánya állította meg a rendőrautóval szolgálatot teljesítő rendőröket és kért rendőri intézkedést. Az intézkedés során, miután meghallgatták a feleket, mentőt kértek a panaszoshoz és a lányához, hiszen sérüléseik ellátása indokolt volt. A panaszost kórházba szállították, a lánya nem szorult ellátásra.

Az intézkedő rendőr, az intézkedés során – a hatályos jogszabályok és normák alapján – udvariasan, kulturált hangnemben beszélt a panaszossal. A panaszos állítása nem felel meg a valóságnak, a helyszínen intézkedő rendőr (magas, szőke hajú rendőrnő) nem káromkodott az intézkedés során.

A panaszos által megjelölt napon, 2013. augusztus 31-én a BRFK kerületi Rendőrkapitányságon nem várakozott több órát. A fegyveres biztonsági szolgálat által nyilvántartott be- és kiléptető rendszerben történt ellenőrzés során kiderült, hogy a panaszos a kérdéses napon 9 óra 26 perckor érkezett a kapitányságra, majd 10 óra 54 perckor tanúként hallgatták meg. A tanúkihallgatási jegyzőkönyvet 12 óra 40 perckor zárták le, majd ezután 12 óra 53 perckor a panaszos távozott is a rendőrség épületéből.

Az ideiglenes távoltartással kapcsolatban az ügyeletes tiszt megadta a panaszos részére a szükséges felvilágosítást, amely szerint a lánya ellen igen, míg a lánya élettársa ellen nem áll a hatóság módjában távoltartást elrendelni, mivel a hatályos jogszabályok erre nem adnak lehetőséget. A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazandó távoltartástól szóló 2009. évi LXXII. törvény 1. § (5) bekezdése alapján „E törvény alkalmazásában hozzátartozónak kell tekintetni a Ptk. 685. § b) pontjában meghatározott közeli hozzátartozókat és hozzátartozókat, valamint a volt házastársat, a volt bejegyzett élettársat, a gondnokot, a gondnokoltat, a gyámot, a gyámoltat.” A Ptk. 685. § b) pontja kimondja, hogy „közeli hozzátartozók: a házastárs, a bejegyzett élettárs, az egyenes ágbeli rokon, az örökbefogadott, a mostoha- és nevelt gyermek, az örökbefogadó-, a mostoha- és a nevelőszülő, valamint a testvér; hozzátartozó továbbá: az élettárs, az egyenes ágbeli rokon házastársa, a bejegyzett élettársa, a jegyes, a házastárs, a bejegyzett élettárs egyenes ágbeli rokona és a testvére, valamint a testvér házastársa.”

A kapitányságvezető szerint, a fenti jogszabályhelyre figyelemmel a panaszos lányának az élettársa nem esik a hozzátartozói fogalom alá, így vele szemben nem is lehet elrendelni az ideiglenes, megelőző távoltartást.

A kapitányságvezető elmondta, hogy a panaszos ügyével foglalkozott az ügyeletes tiszt, aki személyesen, szóban adta meg a szükséges felvilágosítást a panaszos részére, valamint a készenléti alosztály nyomozója által tanúkénti kihallgatása is megtörtént.

A 2013. augusztus 31-én, 15 órakor történt intézkedés során a panaszos tette meg a rendőrségre a bejelentést, amely szerint a lányával szóváltásba keveredett, majd a lánya bántalmazta őt. A panaszos lányával szemben történt rendőri intézkedés, hiszen őt elfogták és előállították a kerületi rendőrkapitányságra. A panaszos lányának élettársával szemben igazoltatást foganatosítottak az intézkedő rendőrök.

A helyszínen tartózkodó rendőrök nem rendelkeztek semmiféle ismerettel arról, hogy a panaszos a távoltartás elrendelésével kapcsolatos kérelmet kíván benyújtani, ellenben a távoltartással kapcsolatos felvilágosítást megadták a részére.

A panaszos lányának ingóságainak a kiadásánál, 2013. augusztus 31-én este nem voltak jelen a rendőrök. Az ingóságok kiadásáról a kerületi rendőrkapitányság által meghozott ideiglenes távoltartás nem rendelkezik, arról csak a szeptember 3-án meghozott bírósági végzés. A kapitányságvezető elmondta, hogy nem volt arról a kapitányságnak tudomása, hogy a bíróság előtt, 2013. szeptember 3-án úgy nyilatkozott a panaszos, hogy azon a napon, 14 és 15 óra között az ingóságok kiadásához rendőri jelenléteket kérelmezett, hiszen őket erről a tényről nem tájékoztatták, vagy értesítették. Az eljáró bíróság a kerületi Rendőrkapitányságot nem utasította, karhatalmi igényét írásban nem jelezte a végrehajtáshoz. Ennek értelmében a rendőrségnek nincs sem hatásköre, sem jogköre a panaszos kérésének eleget tenni.

A kivizsgálás során megállapította a kapitányságvezető, hogy 2013. szeptember 5-én a főügyeleti szolgálatot ellátó V. M. r. fhdgy. azért kereste fel a panaszost, mert az eljáró bíróság által meghozott megelőző távoltartás során, a jegyzőkönyvben rögzített időpontban nem jelent meg a panaszos lánya a lakásnál, így nem tudta magához venni személyes dolgait, okmányait, valamint gyermekkorú lányának személyes halmijait. A panaszos lánya azért kért rendőri segítséget, mert a panaszost nem találta a lakásnál, valamint a telefont sem vette fel

neki, nem tudott vele kapcsolatba lépni. A vizsgálat során megállapította a kapitányságvezető, hogy a telefonbeszélgetés során V. M. r. fhdgy. bemutatkozott, a szükséges felvilágosítást és tájékoztatást követően elmondta, hogy a bíróság által meghozott megelőző távoltartás értelmében a lánya részére az ingatlanban lévő személyes tárgyait, okmányait át kell adnia. A panaszos erre közölte, hogy a bírósági végzésben megjelölt időpontban nem jelent meg a lánya a lakásnál, ezért nem adta át neki a személyes ingóságait. A panaszos ismét megjelent a BRFK kerületi Rendőrkapitányságon és elmondta, hogy hiába ment el ismét az ingatlanhoz, édesanyja nem volt ott és nem adta át személyes tárgyait, okmányait. Ezután az ügyeletes tiszt ismét felkereste telefonon a panaszost és ismét felvilágosította arról, hogy a bírósági végzésben foglaltak szerint biztosítania kell, hogy a lánya magához vehesse személyes okmányait, holmijait. A panaszos a végzésre hivatkozva közölte, hogy nem megy az ingatlanhoz, csak akkor, ha rendőr is jelen van.

A kapitányságvezető elmondta, hogy a panaszos azon állítása, miszerint a rendőrök nem foglalkoztak az ügyével nem felel meg a valóságnak, ezt már csak önmagában a keletkezett iratok mennyisége is cáfolja. Azzal kapcsolatban, hogy ügye miatt a parancsnokkal szeretett volna beszélni, ezt az igényét sem az intézkedő rendőrök, sem pedig az ügyeletes tiszt felé nem jelezte, ezért a rendőrök által időpontot nem kaphatott.

A panaszos a lánya ingóságainak átadását rendőri jelenléthez kötötte, valamint az ügyeletes tiszttel azt is közölte, aki a hatályos jogszabályokra hivatkozva a szükséges felvilágosítást ismét megadta, miszerint rendőri jelenlétet nem tud biztosítani számára, ellenben, ha újabb konfliktus, probléma adódik a lánya és közte, akkor természetesen nyújt rendőri segítséget.

A kapitányságvezető végül megjegyezte, hogy egyik fél sem mutatta be a rendőrség részére a bíróság által, a megelőző távoltartásról szóló írásos végzést.

2) H. I. r. őrm. 2013. augusztus 30-án tette meg jelentését, amelyből kiderül, hogy járőrszolgálatra teljesítése során, 13 óra 43 perckor utasította az ügyeletes vezető, hogy jelenjen meg a panaszos korábbi lakásánál, mert onnan a panaszos bejelentést tett lakásbetörésről.

H. I. r. őrm. 13 óra 45 perckor jelent meg a helyszínen, ahol rögtön felvette a kapcsolatot a panaszossal, aki rendőri kérdésre elmondta, hogy ez az állandó lakcíme, de anyagi okok miatt máshol tartózkodik, továbbá, hogy 2013. augusztus 30-án 13 óra 15 perckor megjelent a helyszínen azért, hogy átvegye a leveleit. Ezt követően azt tapasztalta, hogy a lakásának az ajtaja egy darab lakát pánttal van ellátva és van lakatolva. A panaszos elmondása alapján a lakásba nem tudott bejutni, továbbá közölte, hogy a lakás az ő tulajdona, amiben saját bútorai, személyes tárgyai vannak és nem tudja, hogy tűnt-e el valami a lakásból.

A panaszos a rendőr kérdésére elmondta, hogy 2013. augusztus 23-án járt utoljára a lakásban, és ekkor még mindent rendben talált. A panaszos azt is elmondta, hogy ezen a címen a lánya életvitelszerűen lakik, valamint a lánya élettársa is. A panaszos szerint a betörést a lánya és az élettársa követték el, hiszen a lakás előtt felismerte a lánya edzőcipőjét, amely addig a lakásban volt. A panaszos elmondta, hogy az esetet a szomszédja is látta, akit ugyan nem tudott megnevezni.

Ezután H. I. r. őrm. megpróbálta felvenni a kapcsolatot a szomszédokkal, de a panaszos elmondta a rendőrnek, hogy megérkezése előtt kb. 5 perccel ment el otthonról. Emellett megadta a rendőrnek a lánya mobiltelefonos elérhetőségét.

H. I. r. őrm. a történetet jelentette az ügyeletnek, aki arról tájékoztatta őt, hogy a megadott mobiltelefonszámon nem ér el senkit. Ezután közölte a panaszzal, hogy a lánya ellen magánlaksértés miatt magánindítvánnyal élhet. A panaszos rendőri kérdésre elmondta, hogy még nem tudja, hogy él-e ezzel a lehetőséggel. A rendőr tájékoztatta a panaszt, hogy az intézkedéssel szemben 30 napon belül a rendőrségen, illetve 20 napon belül a Független Rendészeti Panasztestületnél panasszal élhet.

H. I. r. őrm. rögzítette az adatokat, majd ellenőrizte a panaszt a körözési nyilvántartásban, amelyben nem szerepelt. Az ügyelet engedélyével a helyszínt 14 óra 5 perckor hagyta el. Az intézkedéskor jelen volt B. R. r. ftörm. is.

3) A rendőrség megküldte a panaszos elfogásának végrehajtásáról szóló jelentést, amely szerint a kerületi piac közelében a panaszt 2013. augusztus 30-án, 20 óra 10 perckor fogták el.

A panaszzal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés szerinti igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását és az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személy elfogását hajtották végre. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak a panaszzal szemben.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírásában a rendőr jelenti, hogy az intézkedés időpontjában gépkocsizó járőr szolgálatot látott el, amikor megállásra intette egy fiatal hölgy (akiről később kiderült az igazoltatás során, hogy a panaszos lánya M. K.), aki elmondta, hogy a mostani időben verekezésbe keveredett az édesanyjával. M. K. rendőri kérdésre elmondta, hogy a fentebb meghatározott napon barátjával és kislányával sétáltak a Sz. I. téren, amikor vele szembe sétált az édesanyja, annak gyermeke és a volt férje. Az édesanyjával (panaszos) pedig összeverekedett. A panaszos lánya rendőri kérdésre elmondta, hogy már régóta rossz viszonyban van a panaszzal, mivel ki akarja őket tenni őket a közös lakásukból és most is ezen vitatkoztak össze. Elmondta továbbá, hogy a panaszos kikarmolta a nyakát, a hajánál fogva, a földre akarta rántani. A párjaik ekkor szedték szét őket. Az esettel kapcsolatban mást nem kívánt elmondani.

Ezután a rendőr meghallgatta M. K. barátját F. L-t, aki elmondta, hogy a fentebb meghatározott napon és időben a panaszos lányával és közös kislányukkal sétáltak, amikor velük szembe jött a panaszos és minden szó nélkül egymásnak estek a nők, F. L. elmondása szerint „összeugrottak, mint a pitbull kutyák”. Ezután ő és a panaszos volt férje szedték szét a két nőt. Elmondta F. L. azt is, hogy a panaszos és lánya egymás haját rángatták és ahogy ő megfogta a panaszos kezét az felkiáltott, hogy „jaj az ujjam”.

A panaszos lányával volt a kislánya is, és a rendőri kérdésre rámutatott a panaszosra, annak lányára és volt férjére, akik a téren álltak.

Ezután a rendőr 20 óra 10 perckor intézkedés alá vonta a panaszoszt, valamint volt férjét. A helyszínen velük tartózkodott kiskorú gyermekük is. A panaszos rendőri kérdésre elmondta, hogy rossz viszonyban van a lányával (M. K-val), mert nem dolgozik semmit. Elmondta azt is, hogy a fentebb meghatározott napon volt férjével és közös kislányukkal sétáltak, amikor szembe jött velük a lánya és élettársa a közös gyermekükkel, a lánya pedig őt kétszer jobb lábával hasba rúgta. Ezután ő elkezdte a lánya haját húzni és szerinte kétszer, tenyérrel pofon is vágta. Ezután a helyszínen tartózkodó két férfi szedte szét őket, amely során F. L. megfogta a panaszos jobb kezét és szerinte ekkor törhetett el a kis ujjja.

A rendőr meghallgatta ezután a panaszos volt férjét, L. H-et, aki elmondta, hogy sétált volt nejével és kislányával a téren, amikor egyszer arra lett figyelmes, hogy a panaszos lánya és a panaszos verekednek. Ekkor azonnal megpróbálta őket szétszedni.

A rendőr közölte a helyszínen a panasossal és lányával, hogy garázdaság bűncselekmény miatt őket a helyszínen elfogja. A történeteket és az elfogás tényét jelentette az ügyeletnek, valamint az ÜTI-nek is. A helyszínre pedig mentőt kért, amely 20 óra 50 perckor érkezett meg. A mentővel kiérkező mentőápoló megvizsgálta a panaszos lányát, akinek a sérülései alapján megállapította, hogy 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett, míg a panaszos sérülései valószínűleg 8 napon túl gyógyulnak. Elmondta továbbá, hogy a panaszoszt további ellátás céljából kórházba szállítják.

A panaszos rendőri kérdésre elmondta, hogy kislánya felügyelete megoldódott, mivel addig édesapja tud rá vigyázni. Valamint azt is mondta a rendőrnek, hogy az esettel kapcsolatban nem tart igényt kiértesítésre. A panaszos lánya pedig nem tudta kire bízni a gyermekét, hiszen élettársával külön élnek és vidéki lakcíme van, így nem tudja megoldani gyermekének a felügyeletét. Ezt a rendőr jelentette az ügyeletnek, aki arra utasította a rendőrt, hogy kellő tájékoztatást követően mindkét nőt szabadítsa. Így 21 óra 30 perckor megadta a panaszosnak és a lányának a kellő tájékoztatást, majd szabadon bocsátotta őket a helyszínen. A mentő szintén ugyanebben az időpontban távozott a helyszínről a panasossal.

A rendőr emellett mindkét személlyel szemben „Spirateszt” alkoholszondát alkalmazott a helyszínen, amely mindkét esetben negatív eredményt mutatott.

A helyszínen kamerarendszer működik, amely a helyi Piacfelügyelethez van bekötve. Így a panaszos és lányának szabadítását követően megjelent a rendőr a helyi Piacfelügyeletnél, ahol felvette a kapcsolatot F. Z-nal, aki a szolgálatvezető és együtt visszaneztek a felvételeket. 20 óra 5 perckor látható a felvételen, hogy a két nő egymás haját húzza és a két férfi megpróbálja őket szétszedni. A szolgálatvezető rendőri kérdésre elmondta, hogy gondoskodik a felvétel kimentéséről, amely hétfői napon lefoglalási jegyzőkönyv ellenében átvehető a Piacfelügyeletnél.

A rendőr elmondta, hogy a további tanúkutatás eredményre nem vezetett, hiszen a helyszínen két kapucsengő jelzésére nem kapott a rendőr választ.

A történeteket jelentette az ügyeletnek és annak engedélyével 21 óra 50 perckor távozott a helyszínről. Ellenőrizte a két személyt a körözési nyilvántartásban is, amelyben nem szerepeltek. A két személyt a rendőri intézkedéssel szembeni panasztételi lehetőségekről is tájékoztatta. A védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a 23/2003. (VI.

24.) BM-IM együttes rendelet 4. § (4) bekezdése alapján, 2013. augusztus 30-án 20 óra 10 perckor megtörtént. Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatót nem adták ki, mert a panaszos a helyszínen szabadítva lett. Ugyanezen okból szintén nem adták át a panaszosnak, az előző jogszabályhely alapján az előállítás idejéről szóló igazolást. Valamint nem kapta meg a panaszos az előállító egységben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8)-(9) bekezdések és a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. § alapján a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatót, mert nem lett előállítva.

Az elfogás oka a fentebb meghatározott napon, 21 óra 30 perckor megszűnt, ekkor a panaszost kórházba szállította a mentő.

4) A panaszos elfogását kivizsgáló parancsnoki vélemény és jelentés szerint jogszerű, szakszerű és arányos volt a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés szerinti igazoltatás, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint a személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, valamint az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért elkövető elfogás, mint személyi szabadságot korlátozó intézkedés.

5) A rendőrség megküldte a panaszos lánya elfogásának végrehajtásáról készült jegyzőkönyvet, amely szerint 20 óra 5 perckor, a fenti tényállás szerint fogták el a helyi piac közelében a lányt.

6) A rendőrség becsatolta a panaszos lánya elfogásának végrehajtásáról, 2013. augusztus 31-én készült jelentést, amely szerint a panaszos lányát 15 órakor a korábbi lakása előtt fogták el. Vele szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását és az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pont szerint szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyként elfogást hajtottak végre.

A jelentésben meghatározott tényállás szerint 14 óra 50 perckor utasították F. P. A. r. őrm-t, hogy jelenjen meg a panaszos lakcímén, hiszen onnan családi vitáról érkezett bejelentés. A rendőr a helyszínen 15 órakor jelent meg és felvette a kapcsolatot a bejelentővel, aki a panaszos volt. A panaszos rendőri kérdésre elmondta, hogy a lakás az ő tulajdonában van (jelenleg nem él ott életvitelszerűen), de ott a nagyobbik lánya él gyermekével. A lakást a panaszos ki akarja adni albérletbe, ezért jött felszólítani a lányát, hogy gyermekével együtt költözzön el onnan. Elmondása szerint, amikor a lánya meglátta őt kirohant a lakásból a közös használatú udvarra és hangos szóváltásba kezdett vele. A szóváltás közben a lánya megfogta a haját, majd 15 méteren keresztül az udvar másik végébe húzta őt, ahol nekilökte őt az egyik szomszéd lakás ablakának. Az ablak két részből állt, a felső illetve alsó ablak egyenként 30 cm x 30 cm nagyságú. A lökést követően fejével az alsó ablaknak esett neki, amely ennek hatására betört, a felső ablak pedig „bepókhálósodott”. A panaszos fején sérülés nem keletkezett, illetve szédülésre, vagy rosszulletre nem panaszkodott. A történetek után bement a panaszos lánya a lakásba, a panaszos pedig értesítette a rendőrséget. A panaszos elmondása szerint ő tetteleg nem bántalmazta a lányát.

A rendőr megtekintette a panaszos fejét, amelyen látható sérülést nem fedezett fel. Az ablakot is szemrevételezte, amelynek alsó része valóban betört, a párkányon üvegdarabok voltak

láthatók, a felső része pedig „bepókhálósodott”. A rendőr azonban megjegyezte, hogy az ablak régi készítésű, gyenge minőségű.

A rendőr a keletkezett kárral kapcsolatban meghallgatta a lakásban lakó P. J. lakost, aki elmondta, hogy a keletkezett kár kb. 150. 000 forint az ablaküvegre való tekintettel. A történetekkel kapcsolatban nyilatkozni nem tudott, mivel a lakásban tartózkodott, és csak az ablaküveg csattanására lett figyelmes.

Ezután a rendőr meghallgatta a panaszos lányát M. K-t, aki elmondta, hogy a panaszos már többször is megpróbálta őt elküldeni a lakásból, amelynek ő nem volt hajlandó elege tenni, mivel egyedül neveli két éves kislányát és nem tud hova menni vele. Emiatt rossz viszonyban állnak egymással. Elmondása szerint amikor az ablakon kinézve észlelte, hogy a panaszos ismét megjelent a lakásnál, akkor kifutott az udvarra és hangos veszekedésbe kezdtek. A szóváltás közepette nagyon felidegesítette magát, ekkor megfogta a panaszos haját és az udvar hátsó részébe kezdte őt húzni. Amikor elért P. J. lakásához, akkor nekilökte a lakás ablakához, amely a fentiekben ismertetettek szerint betört. Elmondása szerint már nagyon elege van abból, hogy állandóan vitatkoznak a panasossal a lakás miatt, normál hangnemben már nem is tudnak egymással beszélni, ezért döntött a tettelegesség mellett, hogy „megvédje” magát és a lányát. Elismerte, hogy a panaszos részéről nem történ tettelegesség.

A rendőr a helyszínen tanúkutatást végzett, amely során meghallgatta Gy. G. E. szomszédot és F. L-t, a panaszos nagyobbik lányának az élettársát. A két személy a fentiekben kifejtettekkel megegyezően nyilatkoztak. F. L. továbbá közölte, hogy ő a panaszos nagyobbik lánya gyermekének az apja és látogatás céljából tartózkodott a lakásban. A panaszos nagyobbik lányának gyermeke F. M., aki a szobájában tartózkodott az esemény alatt, és abból semmit sem érzékelt.

Tekintettel arra, hogy a panaszos nagyobbik lányának cselekménye alkalmas volt arra, hogy másokban megbotráncolást, riadalmat keltsen, ezért őt a helyszínen elfogta a rendőr és közölte vele, hogy őt elő fogja állítani szándékos bűncselekmény elkövetése miatt a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra, amelyet tudomásul vett. A gyermek felügyeletét F. L-ra bízta a panaszos nagyobbik lánya. Ezután állították elő a panaszos nagyobbik lányát a rendőrkapitányságra 16 órakor, ahol az előállító helyiségben sérülés- és panaszmentesen elhelyezte a rendőr, majd tájékoztatta a jogairól és kötelezettségeiről, az erre a célra rendszeresített nyilatkozatot kitöltötte, aláírásával hitelesítette, benne kiértékelendő személyt nem nevezett meg. 16 óra 10 perckor vele szemben Lion típusú légalkohol-szondát alkalmazott a rendőr; a mérés eredménye 0,00 mg/l volt.

A megnevezett személyeket a rendőr a körözési rendszerben ügyeleten keresztül leellenőrizte, amelyben nem szerepeltek, továbbá tájékoztatta őket, hogy az intézkedéssel szemben 30 napon belül panasszal élhetnek, illetve panaszukkal 20 napon belül a Testülethez is fordulhatnak. Az intézkedésnél jelen volt Sz. V. r. törm. is.

7) A rendőrség megküldte a helyszínen 2013. augusztus 31-én meghozott ideiglenes megelőző távoltartó határozatot, amelyet hivatalból (a helyszíni intézkedés során észlelt tények), a bántalmazott bejelentése alapján hoztak meg a panaszos lányával szemben, aki arra kötelezett a határozat, hogy köteles magát a panasztól a határozat közlésétől számított 72 óra időtartamra távol tartani. A panaszos is egyben köteles a határozat közlésétől számított 72

óra időtartamra tartózkodni a lányával történő közvetett, vagy közvetlen kapcsolatba lépéstől. A panaszos lánya a panaszos korábbi lakásától is köteles távol tartani magát 72 óra időtartamban. A panaszos 72 óra időtartamra köteles elhagyni az ingatlant, az ingatlan elhagyása előtt a legszükségesebb személyes tárgyait jogosult magával vinni.

A határozat indokolása szerint a panaszos magánindítványt terjesztett elő lánya ellen, aki 2013. augusztus 31-én a lakása előtti udvaron őt bántalmazta, több alkalommal a haját tépte, majd tenyerével arcon ütötte, illetve háromszor a szomszéd villanyóra szekrényének üveges ablakába vágta a fejét, amelynek következtében a panaszos feje vérezni kezdett. A panaszos lányát az intézkedő rendőrök a helyszínen elfogták és előállították a kerületi Rendőrkapitányságra. A panaszos elmondta, hogy kéri, hogy a lányát ne engedjék a közelébe, mivel fél az ismételt bántalmazástól.

A panaszos és lánya aláírta a határozatot és kijelentették, hogy mindkettőjük számára megtörtént a szükséges szóbeli figyelemfelhívás és a tájékoztatót is átvették.

8) A rendőrség becsatolta a bűnügyek elkülönítéséről szóló határozatát, amely szerint a Btk. 339. § (1) bekezdésbe ütköző és aszerint is minősülő garázdaság vétség megalapozott gyanúja miatt a panaszos és lánya ellen folyamatban lévő büntetőügytől az alább felsorolt ügy elkülönítését a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 72. § (3) bekezdése alapján rendelték el, 2013. november 19-én.

A határozat alapjául szolgáló esemény a 2013. augusztus 30-án a piacnál történtek, amely szerint a panaszos megalapozottan gyanúsítható garázdaság vétsége és könnyű testi sértés vétség elkövetésével, a panaszos lánya szintén ugyanezen két bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható, valamint F. L. megalapozottan gyanúsítható gondatlanságból elkövetett súlyos testi sértés elkövetésével. Ezen utóbbi cselekmény vonatkozásában határoztak úgy, hogy az előző kettőtől el kell különíteni az ügyet és külön ügyszámon kell az eljárást lefolytatni tekintettel arra, hogy a bűncselekmény sértettje a panaszos.

9) V. M. r. fhdgy. 2013. november 26-án tette meg a jelentését, amelyből kiderül, hogy szóbeli vezénylés alapján látott el helyettesítő ügyeletes tiszti szolgálatot 2013. augusztus 31-én 8 órától szeptember 1-én 8 óráig.

2013. augusztus 31-én 18 óra 2 perctől 18 óra 40 percig tanúkihallgatási jegyzőkönyvet vett fel, az előző napon történt eseményekről. Ezek után, még aznap megpróbálta telefonon felvenni a kapcsolatot a tanúkihallgatási jegyzőkönyvben megnevezett szomszédal, aki rendőri kérdésre elmondta, hogy nem tud bemenni a kerületi Rendőrkapitányságra, mert bedagadt mindkét lába, gerincbajos és a dereka is fáj. Erről a telefonbeszélgetésről feljegyzést készített a rendőr.

A panaszos állítása szerint 2013. augusztus 31-én, reggel 9 órától délután 15 óráig várakoztatták őt a rendőrök. A ki-és beléptető bizonylat szerint, amelyet a robotzsaru rendszer rögzített, a panaszos 9 óra 26 perckor érkezett K. A. r. törm. nyomozóhoz tanúkihallgatásra, majd 12 óra 53 perckor léptették ki a rendszerből, ami azt jelenti, hogy a panaszos ebben az időpontban távozott a kapitányság épületéből.

2013. augusztus 31-én a panaszos kérdésére V. M. r. fhdgy. felvilágosította, amely szerint lányának az élettársa ellen a rendőrség nem hozhat távoltartásról szóló végzést annak ellenére sem, hogy azt a panaszos kérelmezi. R. fhdgy. felvilágosította a panaszost, hogy kikkel szemben lehet távoltartásról szóló végzést indítványozni. A panaszost többször is felvilágosította r. fhdgy., sőt személyesen is tájékoztatta ezen jogintézményről.

2013. szeptember 5-én 8 órától, 2013. szeptember 6-án 8 óráig szintén szóbeli vezénylés útján helyettesítő ügyeletes tiszti szolgálatot látott el V. M. r. fhdgy., amelynek során egy hölgy ment be a kerületi Rendőrkapitányságra babakocsival és mondta, hogy az édesanyja nem veszi fel neki a telefont és nem adja ki neki a személyes okmányait, illetve ő és a gyermeke ruháit. A panaszos lánya azt is elmondta, hogy örökségi örökösödési vita van kettőjük között és ebből adódnak legfőbbképpen a problémák, konfliktusok. A panaszos lánya azt is elmondta, hogy nem mehet haza, mert az édesanyja nem engedi be sem őt, sem a gyermekét a lakásba. A rendőr felvilágosította a panaszos lányát, hogyha elmegy a lakáshoz a személyes tárgyaiért, miután egyeztetett a panaszossal, akkor kerüljék a konfliktust és próbálják meg szépen megoldani a problémát. Ezután megadta a panaszos telefonszámát, akit r. fhdgy. felhívott. A telefonbeszélgetés elején bemutatkozott és mondta, valamint kérte a panaszost, hogy fáradjon a lakásához és adja vissza a lányának a személyes okmányait, illetve a gyermekének a ruháit. A panaszos közölte, hogy távoltartási végzése van és hogy a lánya nem ment el a megadott időpontban. A távoltartásról készült végzést, amit a panaszos szerint a bíróság hozott meg a rendőr nem látta, neki nem mutatta be azt a panaszos, csak szóban hivatkozott rá. A panaszost a rendőr ismét felvilágosította a telefonban a távoltartásról szóló végzésről és újra kérte, hogy a lányának a személyes iratait, okmányait, illetve a kisgyermek ruháit adja át neki. A személyes okmányok nélkül a lánya nem tudja hitelt érdemlően igazolni magát, illetve ha valóban hoztak ellene távoltartásról szóló végzést, akkor abban benne van, hogy egy alkalommal elmehet a személyes tárgyaiért, dolgaiért, azokat átvenni.

Mivel V. M. r. fhdgy. nem látott semmilyen, a bíróság által kiállított távoltartásról szóló végzést, továbbá, ha a bíróság ilyen végzést kiállít, akkor nem egy állampolgárt fog megkérni, hogy fáradjon be a rendőrségre és kérjen maga mellé egy rendőrt. 2013. szeptember 5-én V. M. r. fhdgy. nem látott semmilyen papírt, dokumentumot, amire a panaszos hivatkozott, nem mutatott be semmilyen távoltartásról szóló végzést. V. M. r. fhdgy. elmondta a panaszosnak, hogy ha bármi probléma adódik, amikor a személyes iratokat és a gyermekruhákat átadja a lányának nyugodtan telefonján be a rendőrségre.

Később a panaszos lánya visszament a kerületi Rendőrkapitányságra a babakocsiban lévő gyermekével és közölte, hogy ő elment a házhoz, de az édesanyja nem volt ott és nem tudta átvenni a személyes iratait és a gyermekének a ruháit. Ezek után V. M. r. fhdgy. újra felhívta a panaszost, hogy fáradjon a lakásához és a lányának a személyes okmányait adja át, valamint a gyermekruhákat is adja oda. A panaszos a végzésre hivatkozott, amelyet a rendőr még mindig nem látott és azt mondta, hogy nem megy oda, csak akkor, ha rendőr is megy vele. V. M. r. fhdgy. ekkor újra felvilágosította a panaszost a távoltartás jogintézményéről, amely nem tetszett neki, majd elkészönt V. M. r. fhdgy. és letette a telefont.

A rendőr jelentése végén megjegyezte, hogy az ügyelet két helyiségből áll, ahol két rendőr lát el szolgálatot, az ügyeletes tiszt és annak helyettese. Mind a két helyiségben van telefonkészülék, továbbá rádió, amelyen a rendőrrájárókkal és a szolgálatban lévő rendőrökkel folyamatos a kapcsolat. Amikor az ügyeletes tiszt helyettese fegyverszobán van, akkor az ügyeletes tiszt forgalmaz a rendőrrájárókkal, ő kezeli a telefonokat, és amikor

egyedül marad, akkor egyszerre csak egy telefont tud felvenni, mert az egyik helyiségből a másik helyiségben lévő telefonkészülékhez nem tud átmenni, ha a másikon beszél. Valószínű, ezért nem tudta V. M. azonnal felvenni a telefont, mert egyedül volt abban az időpontban a helyiségben és közben a másik telefonkészüléken fogadta a bejelentést, vagy éppen jelentett.

10) D. P. r. örm. 2013. november 26-án tette meg jelentését, amely szinte szó szerint megegyezik a panaszos elfogásáról készült jelentésben megállapított történeti tényállással (II. fejezet 3. alpont), így ennek megismétlésétől a Testület jelen pont alatt eltekint.

11) Sz. V. r. törm. 2013. december 2-án tette meg jelentését, amely szerint 2013. augusztus 31-én a panaszos rá és járőrtársára (F. P. A. r. örm.) vonatkozóan terjesztett elő panaszt, amely szerint nem tájékoztatták az ideiglenes megelőző távoltartásról, mivel ő azt szeretne volna kérni, valamint, hogy ő a parancsnokkal szeretett volna beszélni, de azt mondták a panaszosnak a rendőrök, hogy az intézkedés időpontjában nem lehetséges, ezért időpontot adtak neki. A rendőr megjegyezte, hogy az intézkedés során a panaszost tájékoztatták az ideiglenes megelőző távoltartásról, de ezzel kapcsolatban elmondta, hogy nem kíván azzal élni. A helyszínen történt intézkedés során a panaszos nyugodt és együttműködő volt, a helyszínre nem kért parancsnokot. A rendőr elmondta, hogy egyikőjük sem mondta a panaszosnak, hogy nem beszélhet a parancsnokkal, hiszen ő nem is kérte, valamint egyikőjük sem jogosult arra, hogy meghatározzák azt, hogy mikor és hogyan beszélhet valaki a parancsnokkal.

12) A rendőrség becsatolta a küldés leírását, amely szerint a panaszos 2013. augusztus 30-án, 13 óra 38 perckor tett telefonon keresztül bejelentést, és kért a saját tulajdonában álló lakáshoz rendőri intézkedést, hiszen a panaszos kiköltözött a lakásból és a fentebbi napon ahhoz visszamenve azt tapasztalta, hogy az ajtó fel lett törve, a zár ki van szerelve és az ingatlant egy lakattal zárták vissza. A helyszínre három rendőrt küldtek ki.

13) A rendőrség három bizonylatot is küldött a panaszos ki-és beléptetéséről. Először 2013. augusztus 31-én 9 óra 26 perckor lépett be a panaszos a rendőrkapitányság épületébe K. A. r. ftörm. nyomozóhoz, a kiléptetés pedig 12 óra 53 perckor történt meg, amikor a panaszos elhagyta a kapitányság épületét. Legközelebb a panaszos 2013. szeptember 4-én 11 óra 56 perckor lépett be a kapitányság épületébe J. D. r. örm. jóváhagyása mellett, majd 12 óra 23 perckor távozott a rendőrségről. Legközelebb 2013. szeptember 5-én 11 óra 54 perckor P. T. A. r. zls. engedélyével lépett be a kapitányságra és 11 óra 59 perckor lépett ki onnan.

14) A rendőrség megküldte a V. M. r. fhdgy. által 2013. augusztus 31-én készített feljegyzést, amely szerint eljárást indítottak a panaszos bejelentése alapján, hiszen abban szerepelt, hogy a lánya 2013. augusztus 31-én megtépte a haját és a szomszéd üvegezett villanyórás szekrényébe, három alkalommal beleverte a fejét. A helyszínen az intézkedő rendőr tanúkihallgatást végzett, amely során kiderült, hogy az esetet az egyik szomszéd (Gy. G. E.) látta.

Ezután 2013. augusztus 31-én telefonon felvette V. M. r. fhdgy. a kapcsolatot a szomszéddal, akit szóban tájékoztattott arról, hogy tanúként ki kell hallgatniuk. A szomszéd a telefonban elmondta, hogy nem tud a fentebb meghatározott napon bemenni a rendőrségre, mert bedagadt mindkét lába, gerincbajos és a dereka is fáj.

15) A rendőrség megküldte M. D. r. ftörm. 2013. szeptember 17-én megtett jelentését, amely szerint a panaszos nem terjesztett elő magánindítványt. Az ügyben egyéb iránt szabálysértés, bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja nem állapítható meg.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében meghatározott emberi méltósághoz, a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület a panaszbeadványban foglaltak kapcsán elsőként azt értékelte, hogy a hatásköri szabályai a sérelmezett események vizsgálatát mennyiben teszik lehetővé.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, amelyek az Rtv. IV., V., VI. fejezetek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség, etc.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés, etc.)
- kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás, etc.), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A Testület hatásköre vizsgálatánál figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 196. §-a szerint panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatába (Be. 169. §) nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. A panaszt a büntetőeljárás szabályai szerint kell elbírálni”. Ezért a legfőbb ügyész helyettes a Be. 60. §-ának (1) bekezdésében és a 77. §-ának (2) bekezdésében írt, a büntetőeljárás során végzett eljárási cselekmények általános alapelvei mellett is úgy véli, a Be. 196. §-ában foglalt panasz a büntetőeljárási törvényben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

Az Rtv. IV., V., VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértésével, intézkedéssel vagy annak elmulasztásával, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggő

jogsérelem elbírálása – függetlenül attól, hogy milyen eljárásban kerül rá sor – az Rtv. 92 – 93/B. §§-ok tekintendők irányadónak, amennyiben a sérelem tárgya a rendőr magatartása, az intézkedés kiválasztásának és foganatosításának a módja.

Az ügyész tehát a nyomozó hatóság által foganatosított (vagy elmulasztott) eljárási cselekmény megalapozottságát, a büntetőeljárás törvénynek megfelelő voltát vizsgálhatja, abban azonban nem foglalhat állást, hogy a végrehajtás módja az Rtv. rendelkezéseinek megfelelt-e. A Testület így a panaszos azon kifogását, amely arra vonatkozik, hogy először, mint gyanúsítottat vonták be az eljárásba, majd a bilincs levételét követően pedig már, mint tanút hallgatták ki, hatáskörhiány miatt nem vizsgálhatja, mivel a rendőrség nyomozó hatósággként büntetőeljárásban foganatosított cselekményei felett az ügyészség gyakorol felügyeletet a Be. alapján.

A fenti szabályokra tekintettel a rendőrség, mint nyomozó hatóság által, a büntetőeljárás keretében kifejtett tevékenységét, vagy esetleges mulasztásait a Testület hatásköri szabályai miatt nem jogosult megvizsgálni, hiszen azokat az ügyészség vizsgálhatja felül. Ellenben a Testület vizsgálatának tárgyává tette, hogy a panaszos által felsorolt események kapcsán a rendőrség oldalán fennállt-e az intézkedési kötelezettség, valamint, hogy ezen kötelezettségnek hogyan tett eleget a rendőrség. A panaszos kifogásolta a vele szemben alkalmazott hangnemet, a rendőri fellépést, valamint a szükséges tájékoztatás elmaradását, amelyeket a Testület vizsgálat alá is vont.

2) A Testület érdemben először azt vizsgálta meg, hogy keletkezett-e a rendőröknek intézkedési kötelezettsége, és amennyiben igen, akkor ennek hogyan tettek eleget.

a) A panaszban megjelölt első esemény 2013. augusztus 30-án történt.

A panaszos dél és egy óra körül hívta ki a rendőröket, mert valaki feltörte az ingatlanját. A panaszos felismerte a ruhákból, hogy a lánya és az élettársa lehetett, aki feltörte az ingatlant. A panaszos kérte, hogy vegyenek fel jegyzőkönyvet, mert az egy OTP-s lakás, de nem vettek fel semmilyen iratot, mert a panaszos lánya be van jelentkezve az ingatlanba, az élettársa pedig valószínűleg az ő jogán lehet ott. A lány ellopta a panaszos pénzét, kb. 300. 000 forintot és számos aranytárgyat, amely hagyatékából maradt rá.

H. I. r. őrm. jelentéséből kiderül, hogy járőrszolgálati teljesítése során, 13 óra 43 perckor utasította az ügyeletvezető, hogy jelenjen meg a panaszos lakásánál, mert onnan a panaszos bejelentést tett lakásbetörésről. A rendőr 13 óra 45 perckor jelent meg a helyszínen, ahol rögtön felvette a kapcsolatot a panaszossal. A panaszostól részletes leírást kapott a rendőr az elkövetett eseményről. Ezután H. I. r. őrm. megpróbálta felvenni a kapcsolatot a szomszéddal, de a panaszos elmondta a rendőrnek, hogy megérkezése előtt kb. 5 perccel ment el otthonról. Emellett megadta a rendőrnek a lánya mobiltelefonos elérhetőségét. Miután a rendőr a történeteket jelentette az ügyeletnek, közölte a panaszossal, hogy a lánya ellen magánlaksértés miatt magánindítvánnyal élhet. A panaszos rendőri kérdésre elmondta, hogy még nem tudja, hogy él-e ezzel a lehetőséggel. A rendőr tájékoztatta a panaszost, hogy az intézkedéssel szemben 30 napon belül a rendőrségen, illetve 20 napon belül a Független Rendészeti Panasztestületnél panasszal élhet. H. I. r. őrm. rögzítette az adatokat, majd ellenőrizte a panaszost a körözési nyilvántartásban, amelyben nem szerepelt. Az ügyelet engedélyével a helyszínt 14 óra 5 perckor hagyta el. –az intézkedéskor jelen volt B. R. r. ftörm. is.

A rendőrség telefonos bejelentés alapján jelent meg a panaszos lakásánál, tekintettel arra, hogy maga a panaszos mondta a telefonbeszélgetésben, hogy betörték hozzá, amely cselekmény több bűncselekmény elkövetésének gyanúját vethette fel a rendőrség oldalán.

i) Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e bűncselekmény elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely bűncselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület megítélése szerint a bejelentés felvetette a Btk. 221. §-ában meghatározott magánlakásértés bűncselekmény elkövetésének a gyanúját. E szerint:

(1) Aki más lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel vagy hivatalos eljárás színlelésével bemegy, illetve ott bent marad, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakó vagy azzal rendelkező akarata ellenére vagy megfélemlítéssel

a) éjjel,

b) fegyveresen,

c) felfegyverkezve vagy

d) csoportosan

bemegy, vagy ott bent marad.

(3) Aki mást megakadályoz abban, hogy lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen,

a) ha az (1) bekezdésben meghatározott módon követi el, az (1) bekezdés szerint,

b) ha a (2) bekezdésben meghatározott módon követi el, a (2) bekezdés szerint büntetendő.

(4) A büntetés büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt a (2) bekezdésben meghatározott módon követik el.

A Testület álláspontja szerint a telefonos bejelentés a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, amelynek a rendőrök eleget tettek, hiszen a bejelentés után pár perccel már a helyszínrre két járőr is kiérkezett, így ebből a szempontból a rendőrök nem követtek el mulasztást a panaszos sérelmére, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

ii) A Testület ezt követően azt kísérelte meg feltárni, hogy mennyiben tettek eleget a rendőrök az Rtv. által rájuk rótt intézkedési kötelezettségnek. **A panaszos többek között kifogásolta, hogy a rendőrök kérése ellenére nem vettek fel jegyzőkönyvet a történetekről. (Erről kéne pár okos mondat külön a lenti levezetésben.)**

A Testület vizsgálata során abból indult ki, hogy az adott helyzetben konkrétan mit kellett felölelnie az Rtv. 13. §-ában előírt, általános intézkedési kötelezettségnek.

A Testület álláspontja szerint az intézkedési kötelezettség teljesítésének jelen helyzetben arra kellett kiterjednie, hogy a bejelentésre a rendőrök a helyszínen megjelenjenek, a feleket igazoltassák, a tényállásról tájékozódjanak, és alapos tájékoztatást nyújtsanak a jogi lehetőségeket illetően.

A rendelkezésre álló rendőri dokumentumok szerint a bejelentést követően, pár perc elteltével két rendőr jelent meg a bejelentés helyszínén, ahol igazoltatták a panaszost, meghallgatták az általa tapasztaltakról, tanúkutatást folytattak és elkérték a panaszos lányának a telefonszámát annak érdekében, hogy felkeressék őt. A rendőrség a magánlaksértés magánindítványra történő büntethetőségéről is tájékoztatta a panaszost, amely kapcsán úgy nyilatkozott, hogy nem tudja, hogy élni kíván-e magánindítvánnyal. A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos nem terjesztett elő magánindítványt az ügyben.

A magánlaksértés bűncselekmény a Btk. alapján magánindítvány előterjesztésére üldözendő. A Btk. 231. § (2) bekezdése szerint a 221-228. §§-ban meghatározott bűncselekmények csak magánindítványra büntethetők, kivéve ha a 227. §-ban meghatározott bűncselekményt rendvédelmi szerv tagjának a sérelmére követik el. A Be. 52. § (1) bekezdése szerint, ha a törvény másként nem rendelkezik, a könnyű testi sértés, a magántitok megsértése, a levéltitok megsértése, a rágalmazás, a becsületsértés és a magánlaksértés esetén a vádat, mint magánvádoló a sértett képviseli, feltéve, hogy az elkövető magánindítványra büntethető. Jelen esetben a sértett (panaszos) nem terjesztett elő magánindítványt, így ügyében büntetőeljárás sem indult.

A fentiekben kifejtettek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrség eleget tett az oldalán keletkező intézkedési kötelezettségnek, a továbbiak végrehajtását pedig a panaszos akaratától tette függővé, hiszen a törvény értelmében adott esetben nem állt számára nyitva más út. Így a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a rendőrség intézkedési kötelezettsége kapcsán.

Jelen pontban azonban a Testület jelzi, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok és a bizonyítási eszközök korlátozott volta miatt nem tudta érdemben feltárni és megalapozni azt, hogy a panaszos saját akaratából nem terjesztette-e elő a magánindítványát, vagy azért, mert nem kapta meg az ahhoz szükséges tájékoztatást, így a magánindítványról szóló tájékoztatás kapcsán a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme kapcsán úgy foglalt állást, hogy az nem megállapítható.

b) A panaszos sérelmezte, a 2013. augusztus 31-én történtek kapcsán a rendőrség nem intézkedett a lányával szemben. Mikor délután a panaszos elment a szomszédokhoz, hogy írják alá a kijelentő papírokat a lánya kirohant a lakásból egy késsel a kezében, majd kicsavarta a panaszos kezét, ott tépte meg, ahol tudta. Eközben a panaszos próbált telefonálni, de folyamatosan hátrált is addig, amíg egy falhoz érték, ahol a lánya a panaszos fejét a villanyórába verte. A szomszéd (Gy-né) kihívta a rendőröket. A panaszos befulladt az események hatására.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos tett bejelentést a rendőrségre, amelyről a járőr tevékenységet ellátó két rendőrt 14 óra 50 perckor értesítette az ügyelet, amely szerint családi vita rendezéséhez kértek rendőri segítséget. A rendőrség 15 órakor ért ki a helyszínre, ahol a panaszost igazoltatta (mint bejelentőt) és részletesen meghallgatta az eseményekről. Ezután szemrevételezték a helyszínt, a panaszos fejét, tanúkutatást is végeztek, amelynek keretében meghallgatták P. J. szomszédot, a panaszos lányát, Gy. G. E. szomszédot és a panaszos lányának élettársát F. L-t is. A gyanúsított (panaszos) lányának elfogását követően a rendőr tájékoztatta őt, hogy garázdaság bűncselekmény elkövetése miatt előállítja a kerületi Rendőrkapitányságra, ahol 16 órakor helyezték el sérülés-és panaszmentesen a rendőrség előállító helyiségében.

A telefonos bejelentésben családi vitát jelölt meg a panaszos, amely a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény (továbbiakban: Hek. tv.) alkalmazását vetette fel.

A Hek. tv. az alábbiakról rendelkezik:

1. § (1) Hozzátartozók közötti erőszaknak minősül

a) a bántalmazó által a bántalmazott sérelmére megvalósított, a méltóságot, az életet, a szexuális önrendelkezéshez való jogot, továbbá a testi és lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető tevékenység,

b) a bántalmazó által a bántalmazott sérelmére megvalósított, a méltóságot, az életet, továbbá a testi és lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető mulasztás (a továbbiakban együtt: hozzátartozók közötti erőszak).

(2) Bántalmazott az a hozzátartozó, akinek a sérelmére a hozzátartozók közötti erőszakot megvalósítják.

(3) Bántalmazó az a cselekvőképes hozzátartozó, aki a hozzátartozók közötti erőszakot megvalósítja, vagy akire tekintettel a hozzátartozók közötti erőszakot más megvalósítja, feltéve, hogy ezzel a bántalmazó egyetért.

(4) E törvény alkalmazásában gyermeknek kell tekinteni a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 12. §-a szerinti kiskorút.

(5) E törvény alkalmazásában hozzátartozónak kell tekinteni a Ptk. 685. § b) pontjában meghatározott közeli hozzátartozókat és hozzátartozókat, valamint a volt házastársat, a volt bejegyzett élettársat, a gondnokot, a gondnokoltat, a gyámot, a gyámoltat.

A Hek. tv. 6. § (2) bekezdése értelmében a rendőrség az ideiglenes megelőző távoltartást – többek között – helyszíni intézkedése során észlelt hozzátartozók közötti erőszakra vonatkozó tények alapján hivatalból, valamint a bántalmazott, illetve a bántalmazottnak a Ptk. 685. § b) pontjában meghatározott közeli hozzátartozója és hozzátartozója bejelentése alapján rendelheti el.

A Hek. tv. fent idézett szakasza tehát intézkedési kötelezettséget teremt minden olyan esetben, amikor hozzátartozók közötti erőszakra vonatkozó bejelentést tesznek a rendőrségnél, illetve amikor a rendőrség helyszíni intézkedése során észlel erőszakra utaló jeleket.

A Testület álláspontja szerint a telefonos bejelentés több bűncselekmény elkövetésének a gyanúját is felvethette.

A Btk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotráncozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt büntetendő. Szintén ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint súlyosabban büntetendő az, aki a garázdaságot csoportosan, a köznyugalmat súlyosan megzavarva, fegyveresen, felfegyverkezve vagy nyilvános rendezvényen követi el.

A Btk. 164. § (1) bekezdés szerint, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. A (2) bekezdés szerint, ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt büntetendő. A (3) bekezdés szerint, ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette szabadságvesztéssel büntetendő. A (4) bekezdés alapján a büntetés büntett miatt szabadságvesztéssel büntetendő, ha a könnyű testi sértést aljas indokból vagy célból, védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen személy sérelmére, illetve a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékosságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követik el. Az (5) bekezdés alapján szabadságvesztéssel büntetendő a könnyű testi sértés elkövetése, ha az maradandó fogyatékosságot vagy súlyos egészségromlást okoz. A (6) bekezdés alapján a büntetés szabadságvesztéssel büntetendő, ha a súlyos testi sértést aljas indokból vagy célból, védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen személy sérelmére, a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékosságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére, maradandó fogyatékosságot vagy súlyos egészségromlást okozva, különös kegyetlenséggel követik el. A (7) bekezdés szerint, aki a (3) vagy (6) bekezdésben meghatározott bűncselekményre irányuló előkészületet követ el, vétség büntetendő. A (8) bekezdés alapján szabadságvesztéssel büntetendő, ha a testi sértés életveszélyt vagy halált okoz. A (9) bekezdés szerint, aki a súlyos testi sértést gondatlanságból követi el, vétség miatt büntetendő. A (10) bekezdés alapján, a (2) bekezdésben meghatározott bűncselekmény csak magánindítványra büntethető.

A rendőrség, ahogy megjelent a helyszínen felkutatta a bejelentőt, igazoltatta, így nyert megállapítást, hogy az a panaszos. A rendőrök szemrevételezték a panaszos fejét, amelyen külsérelmi sérülés nem volt látható, valamint emellett, szemrevételezték a helyszínt is. Meghallgatták az ott tartózkodókat: két szomszédot, a panaszos lányát (elkövetőt) és a panaszos lányának az élettársát. A panaszos lányát elfogták, és előállították további eljárási cselekmények foganatosítása érdekében a kerületi rendőrkapitányságra.

A Testület álláspontja szerint a panaszos telefonon megtett bejelentése a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, amelynek a rendőrség pár percen belül eleget is tett, hiszen kimentek a bejelentésben megjelölt helyszínre, hogy intézkedést foganatosítsanak, így ebből a szempontból a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem szenvedett sérelmet. A Testület arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy a rendőrség kellőképpen eleget tett az intézkedési kötelezettségének, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, hiszen a helyszínen, a rendelkezésre álló lehetőségekhez mérten feltárták a történeti tényállást, amely alapján büntetőeljárás is indult a későbbiekben.

3) A panaszos sérelmezte, hogy 2013. augusztus 31-én, amikor megjelent a rendőrségen, hogy bejelentse az előző napon történeteket 9 órától 15 óráig ültették egy helyben és feleslegesen várakoztatták őt meg.

A rendőrség által megküldött dokumentumok hiteles másolata alapján a panaszos ezen állítása ellentétben áll a valósággal. A panaszos a ki-és beléptető rendszerben rögzítettek szerint 9 óra 26 perckor jelent meg a rendőrségen. 10 óra 54 perctől, mint tanút hallgatták meg folyamatban lévő bűnügyben egészen 12 óra 40 percig, amikor a ki-és beléptető rendszer szerint kijelentkezett, így elhagyta a rendőrkapitányság épületét. Ezután, saját akaratából ismét megjelent a kapitányságon és 18 óra 2 perctől, 18 óra 40 percig hallgatták meg, mint tanút egy másik büntetőügy kapcsán.

A panaszos által meghatározott időintervallum azért sem fedi a valóságot, mert időközben a sérelmére újabb bűncselekményt követett el a lánya, sőt saját maga mondta a beadványában, hogy miután, mint tanút meghallgatták visszament a lakáshoz, hogy aláírassa a lánya kijelentkezéséről szóló formanyomtatványt a szomszédokkal és ekkor hirtelen kirohant a lánya a lakásból és megtámadta. Az eseményről a panaszos saját maga tett telefonon bejelentést a rendőrségre 14 óra 50 perckor, így fizikailag lehetetlen az, hogy a panaszos egyszerre két helyen legyen.

Így a fentiekre tekintettel a Testület megítélése szerint nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga azon panaszosi kifogás kapcsán, hogy őt a rendőrség 6 órán keresztül, bármiféle érdemi cselekmény nélkül bent tartotta volna a kapitányság épületében.

4) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem tájékoztatták őt megfelelően 2013. augusztus 31-én a távoltartás intézményéről.

A rendőrség által megküldött jelentésekből kiderül, hogy a panaszost többször szóban és telefonon is, több rendőr tájékoztatta a távoltartás jogintézményéről, ezt támasztják alá a Testület rendelkezésére bocsátott rendőri jelentések. A kapitányságvezető átiratában közölte a Testülettel, hogy részletesen tájékoztatták a panaszost arról, hogy az ideiglenes megelőző távoltartást csakis a nagyobbik lányával szemben tudja kérelmezni, annak élettársával (F. L.) szemben nem.

A tájékoztatás megtörténtét bizonyíthatja az a tény, hogy a panaszosban a távoltartás elrendelése iránti igény azt követően merült fel, hogy a lánya bántalmazta. Ezen igény realizálása érdekében, a sérelmezett eseményt követően megjelent a rendőrségen abból a

célból, hogy kérelmezze a nagyobbik lányával szembeni ideiglenes megelőző távoltartás elrendelését a rendőrségtől. A rendőrség a kérelemnek helyt adva, saját hatáskörében 2013. augusztus 31-én, tehát még aznap meghozta a panaszos nagyobbik lányával szembeni ideiglenes megelőző távoltartásról rendelkező határozatot. A panaszos ezután a bírósághoz fordult azért, hogy a kérelmezze a bíróságtól a nagyobbik lányával szembeni távoltartás elrendelését. A bíróság a kérelme alapján 2013. szeptember 3-án megtartott nyilvános tárgyalás keretében hozott távoltartó végzést, amely alapján a panaszostól a nagyobbik lányát 72 óra időtartamban kötelezték arra, hogy tartsa távol magát a panaszostól.

A fentiek alapján a Testület úgy állapította meg, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a távoltartásról szóló tájékoztatás – általa állított - elmaradása kapcsán, hiszen a panaszos a sérelmére elkövetett cselekménytől számított pár órán belül sikeresen kérelmezte a távoltartásról szóló rendőrségi határozat meghozatalát, valamint a bíróságon is megjelent a távoltartás kérelmezése ügyében, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

5) A panaszos két esetben sérelmezte a vele szemben fogantatosított intézkedések kapcsán a rendőri fellépést.

Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati

Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

a) A panaszos állítása szerint, amikor 2013. augusztus 30-án délután összeverekedett a lányával a piacnál egy magas, szőke rendőrnő folyamatosan azt mondta a kiskorú gyermekek füle hallatára, hogy „B*szd meg!”.

A rendőrség vitatta a panaszosi állítás valóságtartalmát, tekintettel arra, hogy az intézkedés során végig kulturált, emberi hangnemet használtak a rendőrök a panaszos tekintetében, nem káromkodtak, a rendőri fellépés szabályait maradéktalanul megtartották.

Tekintettel a panaszosi és a rendőri állítás között feszülő ellentmondásra, amelyet a Testület egyrészt a csekély számú bizonyíték birtokában, másrészt a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközére tekintettel nem tudott feloldani, ezért úgy foglalt állást, hogy nem sérült a panaszos emberi méltóságához való joga a rendőr által használt kifejezés tekintetében.

b) A panaszos sérelmezte, hogy egy rendőrrel folytatott telefonbeszélgetés során a rendőr nem mutatkozott be, így tulajdonképpen bárki kérhette azt, hogy jelenjen meg adott időpontban a lakása előtt.

A rendőrség által megküldött dokumentumok kapcsán kiderül, hogy V. M. r. fhdgy. a telefonbeszélgetés során a napszaknak megfelelően köszönt, bemutatkozott, majd ezt követően kezdte meg az érdemi kommunikációt a panaszossal.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az

intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A panaszos beadványában név szerint megjelöli V. M. r. fhdgy-ot, akivel valószínűleg lefolytatta a telefonos beszélgetést, hiszen a hangjából vélelmezte azt, hogy vele folytat telefonos bejelentést, hiszen korábban a főhadnagy már hívta ezen ügyben.

A fentiekre tekintettel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a rendőri bemutatkozás kapcsán, hiszen annak eleget tett a rendőr.

IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrök oldalán minden esetben keletkezett intézkedési kötelezettségnek eleget tettek, a rendőri intézkedésekre irányadó szabályoknak megfelelően jártak el, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A magánindítványról történő tájékoztatás kapcsán a Testület úgy foglalt állást, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem megállapítható, tekintettel arra, hogy a történeti tényállásból nem derül ki egyértelműen, hogy a rendőrök valóban tájékoztatták a panaszost a jogáról, valamint, amennyiben ez a tájékoztatás megtörtént, akkor annak milyen tartalommal tettek eleget a rendőrök. A Testület szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a távoltartásról szóló tájékoztatás kapcsán. A panaszos személyes szabadsághoz való joga nem sérült azon panaszosi kifogás kapcsán, hogy őt a rendőrök 6 órán keresztül, bármiféle érdemi cselekmény nélkül tartották bent a kapitányság épületében, hiszen erre a fizika törvényei szerint a rendőrségnek nem állt módja. A Testület megítélése szerint a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható az intézkedés során az egyik rendőr által használt kifejezések tekintetében, hiszen a panaszosi és a rendőri állítások egymásnak ellentmondanak, amely ellentmondást a Testület a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszköze miatt nem tudott feloldani. Végül pedig a Testület szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga annak kapcsán, hogy a rendőr a telefonban nem mutatkozott be, hiszen a panaszos név szerint meg tudta jelölni a rendőrt, akivel többször is telefonon keresztül kommunikált.

A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2014. szeptember 18.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos

Dr. Cservák Csaba

testületi tag

testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET